

723/1931.

V
000

Det kongl. Handelsdepartement,

Sjøfartskontoret,

I skrivelse av 9. april sistl. har Sjøfartskontoret

forespurt om arkivsaker fra Skibskontrollens besiktigelsesmann antas aa ha interesse for statsarkivene og om de saaledes kan innsendes til disse, naar besigtigelsesmennene ikke lenger har plass for dem, eller om de uten videre kan tilintetgjøres.

Kontorets henvendelse er foranlediget ved at skibskontrollens sjøkyndige besigtigelsesmann i Tromsø har forespurt hvad han skal gjøre med eldre arkivsaker, som han ikke lenger har plass til aa opbevare,

Man skal i denne anledning tillate sig aa bemerke:

Naar skibskontrollen i sin nuværende form begynte i 1916, finnes der ikke hos dens tilsynsmenn arkivsaker, der er tilstrekkelig gamle til aa innsendes til opbevaring i et statsarkiv. Statsarkivene er hverken med hensyn til magasinene eller personale beregnet paa aa motta arkivsaker som er yngre enn 25. aar.

Arkiver bør heller ikke behandles paa den maate som her er paa tale, saaledes at en del saker utskilles og i tilfelle innsendes til statsarkivet, mens andre og kanskje viktigere arkivsaker fra samme tid beholdes ved vedkommende kontor. Et arkiv bør som regel innsendes samlet eller i sin helhet for en bestemt tidsperiode.

Ved innsendelser til statsarkivene maa der forøvrig optas fortegnelse i to eksemplarer over arkivsakene; vedkommende

Departement maa gi samtykke til innsendelsen og erklære sig villig til aa utrede utgiftene dermed.

Manglende plass hos en av Skibskontrollens besigtigelsesmenn kan ikke i og for sig være nogen grunn til aa motta visse deler av hans arkiv til opbevaring i et statsarkiv; det synes i særdeleshet hvor det gjelder nyere arkivsaker av rimelig omfang, aa ligge nærmere aa sørge for, at arkivsakerne kan bli opbevart paa forsvarlig maate ved vedkommende besiktigelsesmanns kontor.

Manglende plass hos en besigtigelsesmann kan heller ikke være nogen rimelig grunn til aa bemyndige ham til uten videre aa tilin'etgjøre visse arkivsaker vedkommende hans stilling. De i Kontorets skrivelse nevnte arkivsaker er dessuten, som ovenfor bemerket, altfor nye til at man kan tilraade at noget saadant blir foretatt.

Forinnen man i tilfelle skulde ta bestemmelse om en slik kassasjon, maatte der foreligge en fullstendig fortegnelse over vedkommende arkiv for en bestemt aarrekkje og forslag til kassasjon av visse deler av arkivet, med dertil hørende opplysninger. En saadan bestemmelse burde dog formentlig heller ikke treffes bare for et enkelt arkivs vedkommende, men som en samlet foranstaltning, gjeldende alle besiktigelsesmanns arkiver.

I henhold til hvad man her har anført skal man tillate sig aa henstille at Sjøfartskontoret vil foranledige, at den sjøkyndige besiktigelsesmann i Tromsø blir istand til aa opbevare sitt samlede arkiv paa forsvarlig maate.

Saafrømt Kontoret skulde ønske spørsmålet om regelmessige kassasjoner av visse arkivsaker hos de sjøkyndige besiktigelsesmenn optatt til behandling maa man, som ovenfor omtalt utbe sig fullstendige og spesifikerte fortegnelser over nogen av disse arkiver med forslag til hvad der av tilsynsmennene selv efterhaanden kunde kasseres efter et visst antal aars forløp.

Ved aa faa optatt fortegnelser, som her nevnt vilde man ogsaa kunne faa materiale til aa avgjøre, om tilsynsmennenes arkiver er av den administrative eller historiske interesse, at de, naar tiden dertil er inne, bør innsendes til opbevaring i statsarkivene.

Riksarkivaren kan i saa henseende ikke nu uttale nogen mere bestemt mening; men man vil paa grunnlag av fortegnelser som nettop omtalt kunne undersøke spørsmålet og avgi uttalelse ogsaa om den side av saken.

Det bemerkes endelig at der ogsaa kommer spørsmål til de offentlige arkiver om eldre tiders skiber, men at det har vært forbundet med vanskelighet aa skaffe opplysninger tilveie paa grunn av manglende materiale.

O s l o den 17. juli 1931.

R. P.
kr.